

על המנהג לחוג יום הולדת הגדולים

המגין על דורו הכל מודים שעליו היה להבראות, וכמו שאמרו (בברכות ז' ב') לא נברא העולם אלא לצוות לזה, ומסני זה הוא יום חג בשביל כל אלה המאמינים שבצדקתו הם חיים.

וממה שאמרו ז"ל שהמן טעה, ולא ידע שבו' אדר אף נולד משה — (מגילה ט"ו) משמע בפירוש שיום הולדת של צדיק הוא יום הגנה והצלה, ובשביל כך חוגגים אותו.

חרב אלתר מאיר

מן החיים, עשו אותו יום, יום טוב והלולא, אלה הם דברי אדמו"ר ז"ל.

אם כן, המשיך רבי זאב חסיד, ידוע אמרם ז"ל, שהקב"ה ממלא שנותיהם של צדיקים משנה לשנה ומיום ליום, ולכן כשבא יום הולדת הצדיק, וחוא נשאר בחיים עם חסידיו מקורביו, עושים אותו יום, יום טוב.

ומלבד זה מה שנמנו וגמרו שטוב לו לאדם שלא נברא משי' נברא — (יבמות י"ג ב') זה רק לבני אדם פשוטים, אבל הצדיק

מתי מדבר, פיון שהוסקה מיתתם עשו אותו יום טוב, וידוע משבת (ל"ב'), שלדוד המלך הודיעו כי ימות בשבת, אבל לא הודיעו לו באיזה שבת, משום כך כל שבת שעברה, ונשאר חי עשה סעודת הודאת, ועל כן סעודת מלוה מלכה היא סעודת דוד המלך. מפסח ועד פרוסת העצרת מתו תלמידי רבי עקיבא, מן התלמידים נשאר בחייה רבי שמעון בן יוחאי. יום ל"ג בעומר הוא חיום שבו הוסקה מיתתם, וכיון שרבי שמעון היה

על המנהג בענף אחד של האד"מ"ורים מתלמידי הבעש"ט, שחסידיהם ומקורביהם חוגגים את יום הולדת של רבותיהם, ואשר הדבר נראה כתמוהה בעיני הרבה יראי ד', מפי זקני החסידים ששמעו מפי רבי זאב חסיד, ששמע מפי הסבא קדישא מצורטקוב ז"ל.

מרן ז"ל אמר: סעודת מלוה מלכה במוצאי שבתות וכן הילולת ל"ג בעומר, יש להם טעם אחד. בסוף תענית נאמר על יום טוב של חמשה עשר באב, שבו כלו